

OHLÉDNUTÍ ZA VÝSTAVAMI LETOŠNÍHO ROKU

Prvního dubna bylo krásné jarní počasí, které přilákalo do zámeckého areálu v Kostelci nad Orlicí početné shromáždění návštěvníků a řadu z nich se záměrem účastnit se vernisáže naší výstavy. Mezi nimi byli jak autoři, tak zájemci o výtvarné umění v takovém počtu, že jen malá část měla možnost se bezprostředně samotného zahájení zúčastnit. Po úvodní skladbě hudebního souboru Pružná těla, muzikantů z Vamberka, pořadatel František Kinský zmínil již své třetí zahájení, svědčící o příznivě se rozvíjející spolupráci s naším unionistickým spolkem. Zaujala jej hojná účast autorů, obohacená o nová jména, divácká obliba, a možnost opakování výstav rozhodla Výtvarné jaro povýšit na Kostelecké bienále. Předseda Josef Bavor doplnil pronesená slova o pozitivní hodnocení našeho vedení, že třináct komnat v prvním poschodí zámku je pro nás největším dosavadním výstavním prostorem, který umožňuje vystavit dvojnásobek děl oproti Galerii Na Hradě a členům UVU představit větší soubor prací, které mohou obohatit celkový dojem z výstavy. Blíže pohovořil o užší

spolupráci s odborem kultury města Hradec Králové, jehož výsledkem bylo umožnit vítězům soutěže ZUŠ – Talent Královéhradecké kultury účastnit se jako hosté našich výstav. Představil také nový členský katalog.

Po skončení kostelecké výstavy koncem května se většina našich členů představila znovu na tradičním Východočeském výtvarném salonu s trochou nadsázky „na domácí půdě“ v hradecké Galerii Na Hradě. Předseda Josef Bavor při zahájení mimo jiné připomněl, že je to již podesáté, kdy provozovatel výstavních prostor Lékařská fakulta UK, umožňuje našemu spolku tuto přehlídku uskutečnit. Je namístě poznamenat, že je to především Bavorova zásluha, když uplatnil u vlastníka budovy návrh, využívat adaptované prostory pro účely výstav. V krátkém zahajovacím slově zmínil zájem 58 autorů o obeslání přehlídky, následně je přivítal a zároveň uvítal další přítomné návštěvníky. Představil vystavujícího čestného hosta z Prahy, malíře Pavla Roučku a další externí vystavovatele – vybrané práce žáků SŠPTP z Velkého Poříčí a žáků z hradeckých ZUŠ. V hudební části zahajovacího programu vystoupila skupina Duo blues G. Závěrem předseda ještě

vzpomněl úmrtí Olbrama Zoubka, který v roce 2014 byl čestným vystavujícím hostem a také vyslovil přání přítomným účastníkům vernisáže prožít příjemný zážitek s výtvarným uměním. Členka Rady Eva Dlabáčková poděkovala vyjmenovaným institucím, podnikatelským organizacím a jednotlivcům za finanční podporu.

Porovnáme-li oba vystavené soubory, můžeme obecně říci, že krátký časový odstup, který byl mezi výstavami, přiměl zúčastněné autory vystavené práce obměnit při zachování témat, kterými se v současnosti zabývají. Na obou výstavách uplatněné formy zpracování, které byly k vyjádření obsahu využity, byly natolik různorodé, že poskytl divákovi bohatší a pestřejší nabídku a staly se zajímavými.

Vděčné téma inspirované přírodou, jejími atributy, tradiční a obydlenu krajinou nacházíme ztvárněnou řadou výtvarných technik. V převládající malbě jsme mohli vidět ve velkém formátu *Květ Jiřího Anderse*, *Staré město* Ašata Arakeljana, *Krajiny ticha a fantazie* Heleny Bednářové, nefigurativně, téměř informálně pojatou práci *Na hoře Olivetské* Ivo Jansy. Obrazy *Tanec u jezera*, *V rybníce*, *Rackové a tuleň* jsou řešením barevných vztahů a geo-

metricky ohraničených ploch Dagmary Karell. Vyjádření barevnými plochami orámované linkou jsme našli u *Lišáků Terezy Dostálové*, *Kouzla přírody Jiřího Kouřila* a také *Ve Zverimexu* a dalších námětech Petry Smutkové. Realistickou tvorbu zastupovala *Vzpomínka, Podvečer na vsi, Kosatce* Lukáše Kadlece. Zaujaly také vzpomínky na prožitky z dovolené *Krajina – moře* Milana Krynka a pečlivého pozorovatele a průvodce kraje kolem řeky Orlice *Krajina mé ženy a Krajina pod Šachovem Václava Macháně*. Zkušenosti získané pozorováním života jsme našli v obrazech *Ryby, Nekrmit* Jany Stiborik a také v představeném cyklu *Kruhy v obilí Zdeňka Rosáka*. Exprezionista Vladimír Plocek doplnil zmiňované téma v malbě *Stromy, Suché trávy* a Petr Špaček romantickou krajinou *Vesnice v zimě*. Zdařilé akvarely byly zastoupeny Zdeňkem Karáskem, který se rád podělil o své dojmy z Provence a s podzimní náladou z domoviny a Leona Kuťková pak svými vědeckými studii z říše ptactva. Grafické zpracování tématu zastupoval Luboš Kosohorský svými *Žambereckými vedutami*. Ojedinělou ukázkou, zřejmě pro svou časovou náročnost, byla tapisérie *Tou cestou* Petry Kutilové a koláž na ručním papíře *Strom a Krajina* Dagmary Jirousové. Detaily, výřezy viděné ve volné přírodě, zaznamenané prostřednictvím fotoaparátu poskytla nová zobrazení abstraktního dojmu jako *Moře* představené Jiřím Cvrkalem, a *Tajemství kamene* Rudolfem Němečkem, ale také využití fotografie v dokumentaci řešení nového interiéru *Klub – Holland* Pavlem Mikulášem.

Figura sice není v současnosti, až na výjimky, častým předmětem zájmu výtvarného zpracování, na našich výstavách zastoupena byla, zejména v postavě ženy. Uplatnila se v malbě *Benátčanka, Iva ve skalách* Petra Kmoška, v portrétních studiích Jaromíra Krosche, v pestrobarevných kompozicích Milenci, Nespoutaná Jiřího Kříklavy, v portrétu Lucie Rýdlové a především u Václava Zemana, který stále zůstává věren svému zobrazování kouzla mladé ženské krásy. Sochařské pojednání nacházíme v sádrových torzech Evy Dlabáčkové, dřevěných řezbách Zdeňka Farského ml. a také dřevoplastové řezbě *Zátíší* Jiřího Bareše. Pro fotografie je toto téma výzvou. *Nymfy, Múzy, Bludičky* Ivany Lukavské dokladují vyhledávání nových možností nenechat osiřet nahotu, u Miloše Vojíře zase využití tvarů spolu se světly a stíny k vytvoření monochromních kompozic.

Inspirace příběhy, historií a filozofickými úvahami byly vyjádřeny neméně pestrými formami jako předcházející zmiňovaná témata. Právě

Plakát Výtvarné jaro, pořadatel
Plakát Východočeský salon, P. Matuška
Fota vernisáží a expozic M. Vojíř

zde vystavující autoři uplatnili nejvíce bezpředmětné formy vyjádření, nebo komponovanou stavbu reálných prvků v uplatnění svého poselství. Byly to právě meditativní a duchovní malby, *Pozdní dialog, Uvnitř mikrokosmu* Josefa Bavora, *Pohár Aresův, Běh času* Jiřího Bohdaneckého, *Jeden* Pavla Farského, originální poetika *Tajemný bolid na přistání* Jana Dingy, gestickou malbou pojatý *Příběh na kolečkách, Den poté*, Zdeňka Farského st., ojedinělé kompozice za použití věrného zpodobnění předmětů *Nehybná objetí, Modré Divertimento* Jiřího Holana, *V rovnováze, Dlouhá kratochvíle* Miloše Chromka, *barevné zhudebnění Fuga, Contertino* Blanky Macháňové, strukturované *Úryvky meditace* Jiřího Marbacha, malby s uplatněním humoru *Klid, už to jede, Bitva u Cholesteru* Pavla Matušky, *Vize prostřední, Poznal jsem ho jinde* Vladimíra VOVO Novotného, v osobitě technice vyjadřující životní zkušenosti *Prchající pamětník, Zklamání* Miloše Petery, *Vzduchoplavec s houslemi, Oslava zraku* malujícího architekta Milana Rejchla, dvouplánové *Prostřihy a Přitažlivost* Lucie Staňkové, příběhy s groteskní nadšázkou *Lodě, Iodičky* Michaila Ščigola, ilustrativně vyjádřený svět vizí *Kam odlétají motýli, Východ z labyrintu II.* Jiřího Šindlera, malba s prolínáním geometrických a stylizovaných tvarů *Bludička, Červená Sibyla* Oldřicha Tlustoše a renesanční malba s bohatou fantazií, symboly a hlubší myšlenkou *Soupeřky, Tria* Jiřího Vavříny. Plošné pojednání malbou doplnila drobná grafika a ex libris Rudolfa Marečka, linoryty *Život, V dalekých hlubinách* Petry Česnekové, vrstvené tisky s rytou kresbou ve větším formátu Milady

Harvilkové a soubor humorných kreseb Lubomíra Lichého. Volné prostory vyplnily práce z kamene v kombinaci s kovem Darji Čejkové, keramiky *Večery v údolí světlušek* Jiřího Dudychy, dřevořezba *Walk the dog* Jaroslava Doležala, díla ze skla *Gotika I.* Tamaru Bohuňkové a *Nadějné ráno před vrcholem* Miloslava Říhy. Z vystavených fotografických snímků, které se širším okruhem zmiňovaného tématu zabývaly, byly fotografie *Neznámý návštěvník, Zapomenuté rozhovory* Milana Michla, soubory z cyklu *O vtazích a prostoru* Barbory Pejškové, *Zmařené naděje, Tajemství osudu* Pavla Rejtara a *Night walker* Martina Zemana.

Tradičním zakončením salonu byla letos již potřetí úspěšná dernisáž 3. září s koncertem písničkářek Pavlína Jišové a Adély Jonášové a se sponzorským přispěním vinařství Michlovský.

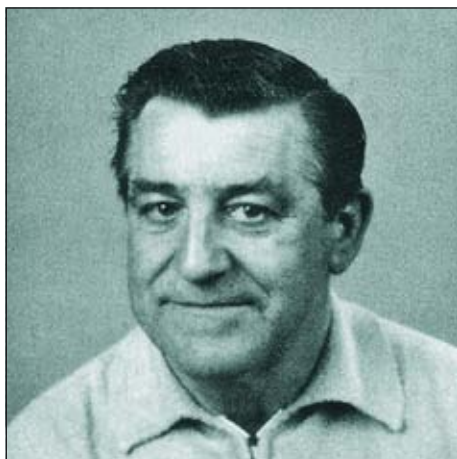
Vystavených celkem 294 děl zhlédlo včetně vernisáží ke dvěma tisícům návštěvníků, kteří měli možnost nechat na sebe působit vesměs pozitivní poselství našeho umění a obohatit tak svůj kulturní život.

YSTAVUJÍCÍ AUTOŘI V KOSTELCI NAD ORLICÍ

Petr Balíček, Josef Bavor, Helena Bednářová, Jiří Bohdanecký, Darja Čejková, Jiří Cvrkal, Jan Dinga, Eva Dlabáčková, Jaroslav Doležal, Tereza Dostálová, Jiří Dudycha, Zdeněk Farský ml., Zdeněk Farský st., Milada Harvilková, Jiří Holan, Miloš Chromek, Ivo Jansa, Lukáš Kadlec, Zdeněk Karásek, Dagmar Karell, Petr Kmošek, Luboš Kosohorský, Jaromír Krosch, Milan Krynek, Jiří Kříklava, Petra Kutilová, Leona Kuťková, Lubomír Lichý, Ivana Lukavská, Václav Macháň, Blanka Macháňová, Jiří Marbach, Rudolf Mareček, Pavel Matuška, Rudolf Němeček, Vladimír VOVO Novotný, Barbora Pejšková, Miloš Petera, Vladimír Plocek, Milan Rejchl, Pavel Rejtar, Zdeněk Rosák, Miloslav Říha, Petra Smutková, Lucie Staňková, Jana Stiborik, Michail Ščigol, Jiří Šindler, Petr Špaček, Oldřich Tlustoš, Jiří Vavřína, Miloš Vojíř.

YSTAVUJÍCÍ AUTOŘI V HRADCI KRÁLOVÉ

Jiří Anders, Ašot Arakeljan, Petr Balíček, Jiří Bareš, Josef Bavor, Helena Bednářová, Jiří Bohdanecký, Tamara Bohuňková, Petra Česnoková, Jiří Cvrkal, Jan Dinga, Eva Dlabáčková, Jaroslav Doležal, Jiří Dudycha, Pavel Farský, Zdeněk Farský ml., Zdeněk Farský st., Milada Harvilková, Jiří Holan, Miloš Chromek, Ivo Jansa, Dagmar Jirousová, Lukáš Kadlec, Zdeněk Karásek, Dagmar Karell, Petr Kmošek, Luboš Kosohorský, Jiří Kouřil, Jaromír Krosch, Jiří Kříklava, Petra Kutilová, Leona Kuťková, Lubomír Lichý, Ivana Lukavská, Václav Macháň, Jiří Marbach, Rudolf Mareček, Pavel Matuška, Milan Michl, Pavel Mikuláš, Rudolf Němeček, Vladimír VOVO Novotný, Barbora Pejšková, Miloš Petera, Vladimír Plocek, Milan Rejchl, Lucie Rýdlová, Miloslav Říha, Petra Smutková, Lucie Staňková, Michail Ščigol, Jiří Šindler, Petr Špaček, Oldřich Tlustoš, Jiří Vavřína, Miloš Vojíř, Martin Zeman, Václav Zeman.

Oldřich Cígler, portrét, foto archiv autora

Nenápadný a pracovitý **Oldřich Cígler** se narodil 15. února 1927 v Litoměřicích a připomínáme si tak jeho nedožitě devadesátiny. Odborné vzdělání získal na Vyšší škole uměleckého průmyslu v Praze. Následovaly dvě desítky let života v Bratislavě, která se stala jeho domovem, a kde výtvarnický pronikl do povědomí uměleckých kruhů i potenciálních zákazníků. Později jej osud zavál do našeho regionu, usadil se v Šedivínách, ale zanedlouho, pro lepší komunikační možnosti si zařídil ještě byt a atelier v Novém Městě nad Metují. Na počátku 80. let v místě na jeho historickém náměstí kupuje dům a od té doby se stal jeho občanem a také patriotem. Předmětem jeho tvorby byla užžitá grafika, výtvarné řešení výstav a návrhy reklamních poutačů. Vytvořil řadu plakátů, prospektů, etiket, značek a ilustrací. V oblasti výstavnictví navrhoval a připravoval komornější výstavy, ale také větší o Dušanu Jurkovičovi v Bratislavě, Budapešti, Berlíně a Brně, nebo expozici středoevropského významu Antarktida geologa a polárníka Josefa Sekyry, umístěnou v novoměstském zámku. Je podepsán na kinetickém světelném panelu pro mistrovství světa v lyžování ve Vysokých Tatrách, na řadě neonových reklam firem a mozaikových vyzdob veřejných budov nebo prostranství. Nedílnou součástí výtvarného projevu byla také kresba, grafika a malba, kterou uplatnil v popiskách savců a ptáků pro pavilony zoo ve Dvoře Králové, a také pro Krkonošský park.

Byl členem SČVU královéhradeckého střediska a jeho nástupnické organizace UVU. Svou tvorbu představoval příležitostně na výstavách na Slovensku a v Čechách, v zahraničí v Budapešti, Melbourne a Sofii.

Svých 79 let ještě vzpomenu, ale po několika málo dnech 27. února 2006 navždy odešel a odpočívá na místním hřbitově. Regionální výtvarná scéna v něm ztratila významného umělecko-průmyslového tvůrce.

Ptačí symfonie, nedat., tempera na papíře, 70 x 50 cm, foto P. Suchánek

Expozice Antarktida, foto V. Novák

Kresby pro ZOO, nedat., kolorovaná kresba, pasparta 80 x 60 cm, foto P. Suchánek

Ivo Švorčík, fotodokumentace D. Švorčík

V letošním roce by se **Ivo Švorčík** dožil osmdesát let. Kolega a dobrý kamarád se narodil 2. srpna 1937 v Náchodě. Od dětství žil v Hronově. Výtvarné nadání zdědil po předcích z matčiny strany a dále bylo rozvíjeno otcem, učitelem, na gymnáziu v Náchodě Jiřím Votýpkou, výtvarnou školou na Hollarově náměstí v Praze a završeno v roce 1961 absolutoriem na pražské Akademii výtvarných umění v ateliéru Antonína Pelce. Příchod na Akademii způsobil v jeho malování zásadní zlom. Jako obdivovatel Švabinského a Repina, tvorba vyrůstající z dokonale zvládnuté kresby, byl konfrontován s odlišnými principy, dosud mu neznámými formami ztvárňování námětů. Byl autorem realistických portrétů, modelující objemy na principu „světlo – stín“, to znamená žlutou a zelenou, zobrazované postupně zjednodušoval a stylizoval. Obětoval kresbu malbě, opustil světelnou modelaci a na jeho plátnech začala převažovat šedá a hnědá, respektive hnědá a červená.

Po ukončení vojenské služby v pražské Dukle, později v Armádním výtvarném studiu, se po deseti letech vrátil do Hronova. Vstup do praktického života byl těžký, doba byla posunutá a příznivé duše – vrstevníky s podobnými zkušenostmi a názory, jemu blízkými představami o poslání a smyslu výtvarné práce v regionu nenašel. Nepodařilo se mu „zařadit se“, přizpůsobit. Jeho obrazy nebyly v kurzu, nebyl jako autor protěžován. Uplatnění nacházel ve vedení výtvarných kroužků, jako učitel na Lidových školách umění (dnes ZUŠ), v broumovské propagaci textilního podniku Veba a tamním Muzeu, v Centru odborné přípravy v Hronově.

Broumov, 1987, linoryt, 30 x 66 cm

Salzwedel, 1989, kvaš na papíře, 60 x 41,5 cm

Ilustrace knihy entomologa a zasvěceného popularizátora vědy Dr. Jana Žďárka, která získala Cenu Josefa Hlávky 1997, za nejlepší knihu o životě přírodě

Ve výtvarném projevu se zabýval kresbou, malbou a grafikou se zaměřením na tvorbu figurativní, portrétní a krajinářskou. K nejčastějším motivům obrazů patřily ženy a jejich svět. Ovládaly jeho obrazy, a jak výstižně napsal ředitel Náchodské galerie Mgr. Jan Kapusta v roce 1990 v katalogu Švorčíkovy výstavy: „V okamžiku, kdy na něj přestal působit vliv školy, obrátil se k tématu ženské figury, která se ukázala být nejbližší jeho naturelu, a v ní uplatnil a rozvinul svůj citový a smyslový potenciál i fantazii“.

V druhé polovině devadesátých let se ukázalo, že Ivo Švorčík začal malovat ženy v situacích méně obyčejných, jak doposud, ale velmi intimních, silně expresivních – v objetí mužů, v polohách milostného či spíše pohlavního aktu, jak je patrné v dnes již uzavřeném souboru Šepoty a výkřiky, Intimní deník I. a II. Ještě okolo roku 1990 si myslel, že intimní motivy, které namaloval, nikdy nevystaví. Netrvalo to dlouho a zmiňované motivy byly vystaveny ve Starých Hradech u Jičína.

K příčinám Švorčíkova uměleckého zájmu o ženy a jejich svět, zřejmě patřila vedle pohnutek estetických – výtvarných a erotických – smyslných, též skutečnost, že autor byl svým založením nejen racionální a filozofující, ale také senzuální a citlivý, a také milující svobodu. Byl neokázalý, bezprostřední a otevřený, nic nepředstírající, nestrojený. I proto snad přirozeně, bez přetvářky, ženy a jejich svět vyhledával, ctil, respektoval a též však kreslil a maloval.

Ještě alespoň stručný přehled dalších výsledků umělecké činnosti. V jeho krajině malbě je patrná geneze od krajiny zasněžené, nostalgické ke krajinně tvarově a barevně výrazné, poněkud městské. Formu stylově čistou a působivou nalezneme v jeho linorytech. Ilustrace publikací ovládly kolorované perokresby, kresby pro noviny zase odrážely tuzemské a zahraniční politické dění. Pro úplnost je třeba zmínit jeho grafické úpravy obálek tiskovin, či výzdoby Jiráskových Hronovů. Pro svoji schopnost být všímavý a bystrý, kritický, někdy i ironický a satirický byl vyhledávaným mluvčím na

Intimní deník II., nedatováno, kombinovaná technika na sololitu, 100 x 70 cm, foto B. Hofman

Večer, 2002, tempera na kartonu, 80 x 60 cm

vernisážích výtvarných výstav, publikoval články z vlastního života a o regionálním kulturním dění.

V letech 1964 – 2003 představil svou tvorbu na více jak dvacet menších i větších výstavách, převážně ve Východních Čechách. Je zastoupen v Galerii výtvarného umění Náchod, Východočeské galerii a galerii Telekomu v Pardubicích, Galerii F. A. Šporka na Kuksu a v Kabinetu ex libris v Chrudimi.

Těžko léčitelné nemoci podlehl 20. února 2004 ve věku 66 let a je pochován na hřbitově v Hronově.

Zdroj: Studie Vlastimila Havlíka k výstavě v Galerii V. A. Šrůtka (1999)

Plakát, autor Bogdan Wiczorek

Po necelém roce se polští kolegové z Klodska představili ve dnech 22. 2.–20. 3. v Galerii Na Hradě, aby oplátili naši dubnovou výstavu v loňském roce u nich. Otevření výstavy se ujal sám předseda Josef Bavor, přivítal přítomné účastníky a zejména naše hosty, výtvarníky z Polska. Několika slovy vysvětlil důvod připravené výstavy. Současně omluvil vážný nedostatek pořadatele, absenci hudebního doprovodu zapříčiněný náhlým onemocněním interpreta. Zprostředkovatel kontaktů Zdeněk Farský ml., doplnil slova předsedy, že tento počín je ukázkou možnosti výměnných výstav a poskytnutí veřejnosti širší nabídky výtvarné tvorby z jiných regionů. V dalším průběhu vernisáže mluvčí tamního Kulturního centra kultury, sportu a rekreace Janusz Laska představil jednotlivé přítomné tvůrce, aby ve svém závěru ještě předal slovo Bogdanu Wiczorkovi, instruktorovi Studia KCSiR a kurátorovi výstavy. Ten zmínil, že vystavený soubor pod názvem Klodzki impuls, jsou práce z oboru malířství, kresby a sochařství, vytvořené autory žijícími v Klodsku, kteří se dlouhodobě uměleckou tvorbou zabývají.

Výstavy se zúčastnili tvůrce, kteří svou profesí jsou výtvarníci, ale také tvůrce tvořící jen ve volném čase. V některých případech to bylo zřejmé ve výsledném zpracování a v použití velikosti formátu. Pomyslná diference byla vodítkem pro samotnou instalaci výstavy. Hlavní představenou technikou byla malba a námětově, tak jak to u skupinových výstav bývá, dělala dojem různorodosti. Při hlubším pohledu bylo však možné uchopit zpracovávaná témata. Nejrozšířenějším moti-

Pohledy na expozice, foto M. Vojtř

Pohledy na část expozice M. Vojtř

Kovová plastika Jaroslawa Michala Chyce

vem byla krajina, volná nebo městská, denní nebo noční, často zpracovaná expresivně s větší či menší barevností – Dorota Cieśla, Lilla Kaleta, Barbara Koba, Marcin Maziakowski, Irena Rzewuska, Katarzyna Rzewuska, Marta Sawicka, Lucina Skórska, Anna Szczesiak, Bogdan Wiczorek. Motiv zátiží zpracovali – Darek Koźlik, Maciej Świsłt také portrét, Zygmunt Weroicy, Jadwiga Żelaszkiewicz. Expresivního využití barevného spektra v lince či ploše nabídky pohledy na abstraktní motivy autorky – Joanna Broczek, Ludmila Sowińska, Jolanta Ubik. Zastoupena byla témata filosofická v kresbě – Jerzy Dominik Szczesiak, v malbě – Malwina Karp, Zuzanna Sitarz a plastickému pojetí – Katarzyna Śrutwa. Ozdobu celé expozice byly kovové plastiky od Jaroslawa Michala Chyce a figury Malgarzaty Smaż – Chyc.

Výstava posloužila k získání zkušenosti pro organizování výměnných výstav, byla jistě poučná a poskytla veřejnosti pohled, jak se dělá výtvarné umění za humny.

MILOSLAV LHOTSKÝ výběr z tvorby

Ve čtvrtek v podvečer 30. března byla zahájena v Podkrkonošském muzeu Trutnov výstava tvorby trutnovského výtvarníka **Miloslava Lhotského** (1932) u příležitosti jeho 85. narozenin. Hudební program zajistili žáci tamní ZUŠ pod vedením paní učitelky Drahomíry Tvrdíkové. Ředitel muzea PhDr. Vlastimil Málek přivítal přítomných 137 návštěvníků vernisáže, mezi kterými nechyběl zástupce naší rady Zdeněk Farský ml.

Protagonisté vernisáže, autor M. Lhotský, promlouvající R. Günther a ředitel muzea Dr. V. Málek, foto O. Tůma

Ve svém úvodním slově představil hudební účinkující, vystavovatele a iniciátora výstavy, místního badatele výtvarného umění Trutnova a dlouholetého přítele autora Rolanda Günthera, který se znalostí věcí o jeho životě a tvorbě pohovořil:

Sochař, grafik a malíř Miloslav Lhotský se narodil 28. 3. 1932 v Pouchově – Hradec Králové. Od roku 1945 žije a bydlí v Trutnově. Říká mi „kamaráde“ a já ho oslovuji „mistře“, neboť při pohledu na jeho tvorbu nemohu jinak. Neznám výtvarníka s tak širokým a přitom tak výjimečným dílem. Již od základní školy docházel na výuku kresby k řediteli školy. U svého otce se vyučil kovářem - zámečníkem. Stisk jeho ruky, jeho sochy a objemné kovové artefakty svědčí o veliké síle. Přesnost a poctivou práci lze nalézt v jeho veškerém konání. V letech 1947 až 52 vystudoval na Vyšší škole uměleckého průmyslu v Jablonci nad Nisou (prof. V. Pokorný) obor zpracování skla a kovu, kde se rozvinula nejen jeho fantazie, ale i schopnost všechny své realistické i snové představy uskutečnit. A může se zdát neuvěřitelné, kolika různými způsoby je schopen se jediný umělec vyjádřit. Výpis technik Miloslavem Lhotským užitých, by byl jen opis existujících. Velmi pozoruhodné jsou jeho metalické koláže doplněné malbou, práce cizelérské i nevšední soubor artefaktů, kde ožívají díly starých, dávno nepoužitých předmětů. Velmi zajímavé jsou také exlibrisy a novoročenky, které vytvářel převážně pro své přátele. Do roku 1989 pracoval jako

Pohled do expozice, foto O. Šlegr

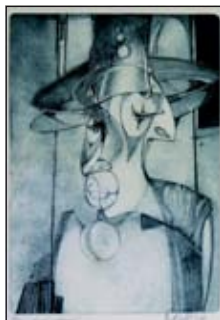

Symbioza tvarů, 2009, olej, 110 x 100 cm, foto R. Günther

Gaudiho modrý motýl, 2004, olej, 110 x 100 cm, foto R. Günther

Svatá trojice, sousoší u kostela v Trutnově, 2005, suchá jehla 300 x 200 mm
Šašek a klaun, 2006, suchá jehla, 300 x 200 mm, foto R. Günther

Karel IV., plastika, nedatováno, výška 51 cm, foto O. Šlegr

výtvarník pro nejrůznější instituce. Nemohl vystavovat a prodávat svá díla. Po této době se mohl plně umělecky prezentovat a svobodně se zúčastňovat výstav v tuzemsku i zahraničí, bez rozhodování politických dohledových orgánů. Jsou výtvarníci, kteří stále hledají svůj rukopis, mistr má svůj rukopis v různosti. Z jeho díla vyzařuje souznění tvarů, vztahů i myšlenek. Tvary a křivky květin, ženských těl, hudebních nástrojů i architektury vytvářejí svět krásného umění, kde jsou také auta, klauni i pohádky.

I přes vysoký věk vznikají v ateliéru Miloslava Lhotského stále nová díla, která dokazují, že tvůrčí invence mistra není vyčerpaná a potvrzuje názor, že: "Umění nikdy neprozrazuje své poslední tajemství".

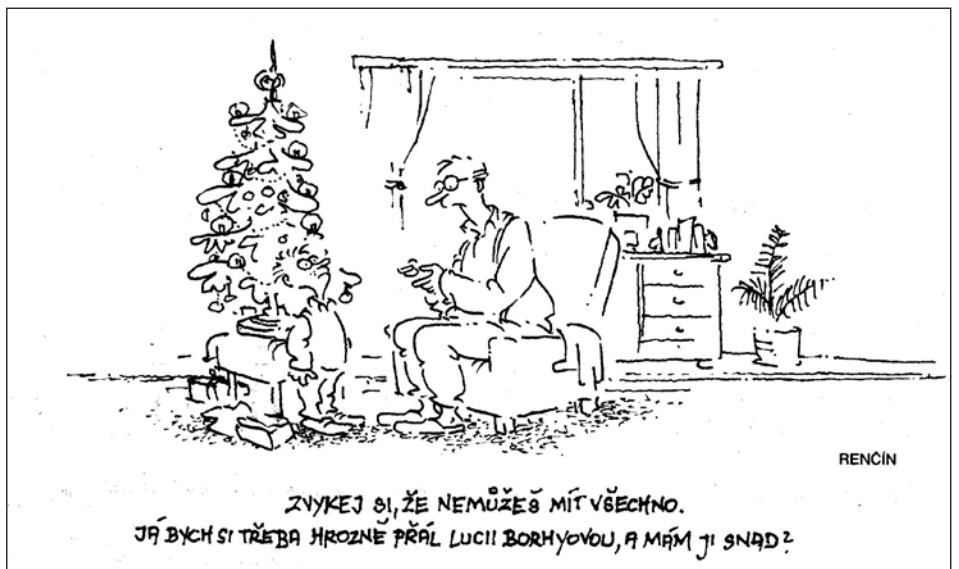
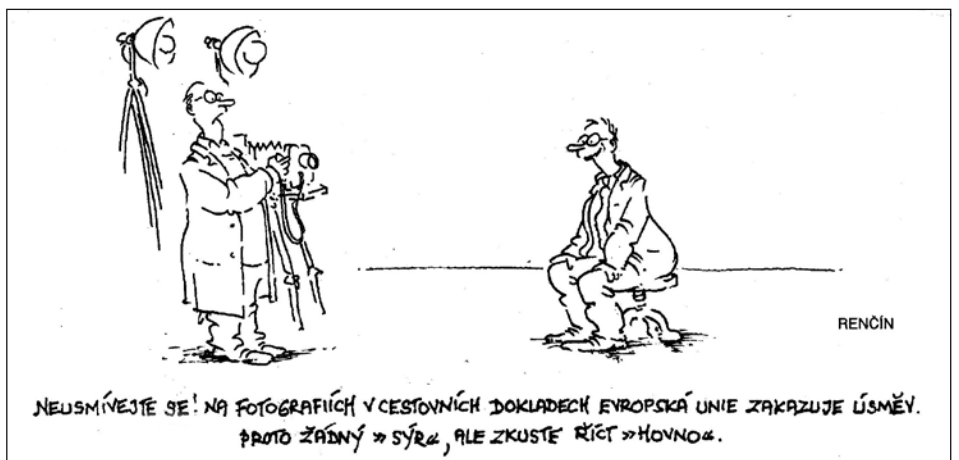
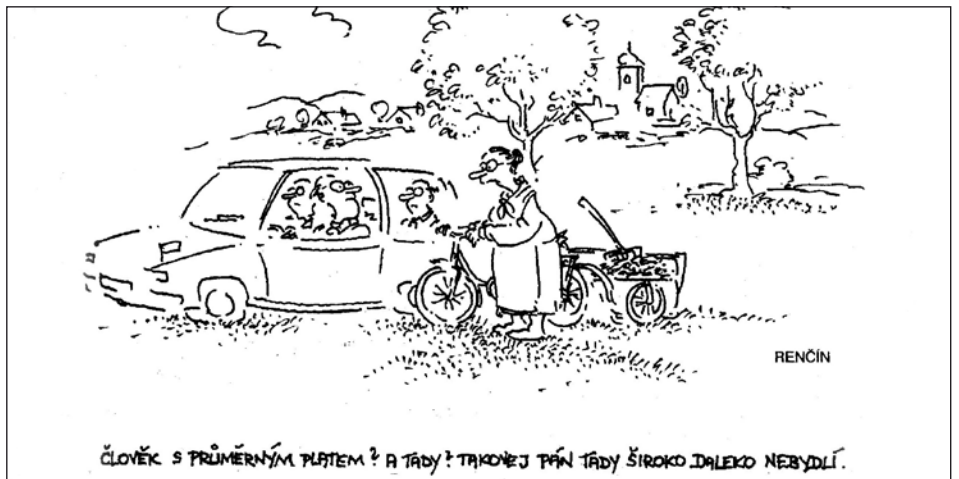
Výstava trvající do 7. května, byla vzhledem k výstavním prostorovým možnostem jen výběrem, ale i tak vystavená expozice dřevěných a bronzových plastik, olejových a akrylových obrazů, větších či menších grafik, fotodokumentace a artefaktů o vzniklé soše v Poříčské elektrárně z 60. let, přesvědčila o výrazné regionální tvůrčí osobnosti.

Vladimír Renčín, foto ČTK

VLADIMÍR RENČÍN

Narodil se 6. prosince 1941 v Pečkách na Kolínsku, ale od šesti let žil v Hradci Králové. V roce 2006 se sice přestěhoval do 6 km vzdálených Hoděšovic v okrese Pardubice, ale našemu společenství zůstal věren i nadále. Vystudoval ekonomickou školu a už v 18 letech mu vyšla první kresba v Zemědělských novinách. Po vojně se zacvičoval v Novinách Jablonecka a v chomutovském Nástupu. V roce 1965 se osamostatnil a stal se profesionálním výtvarníkem. Proslul dlouholetou spoluprací s časopisy Mladý svět a Dikobraz, novodobě s Lidovými novinami, MF Dnes a Právem. Pracoval i pro řadu zahraničních periodik, jeho ilustrace vycházely například v německých Die Zeit a GEO, v britském časopise New Scientist nebo americkém Time. Jeho veselé, dobrácké a moudré postavičky Dlabáčka, Rambouska, Marie a další zná téměř každý, děti zase znají z večerníků jeho Zvířátka pana Krbce. Jeho kresby se počítají na tisíce, řada z nich vyšla ve 30 knihách, na desítkách dalších knih, kalendářů, pohlednic katalogů výstav a příležitostných tiskovin se podílel jako ilustrátor. Mimo jiné je také spoluautorem divadelní hry Nejkrásnější válka a autorem příležitostné známky z roku 1995. Inspiraci pro svou tvorbu čerpal ze života, naslouchal lidem kolem sebe, četl knížky a noviny a sledoval televizi. Renčínův humor byl britský, ale inteligentní a kultivovaný, leckdy až filozofický. Vždy se v něm jednalo o postoj a myšlenku. Ve svých kresbách často karikoval politickou scénu a vysloužil si za to v polovině sedmdesátých let na nějaký čas zákaz publikování. Za sebou má více než stovku samostatných výstav a je držitelem řady ocenění, včetně medaile Za zásluhy, kterou převzal z rukou tehdejšího prezidenta Václava Klause v roce 2011 jako „jeden z nejvýznamnějších českých kreslířů, karikaturistů a ilustrátorů“. Pracovní nasazení mu přetrhla až vážná nemoc, kvůli které se před třemi lety stáhl do ústraní a přestal veřejně publikovat. Odešel 4. října, k lítosti nás všech a český kreslený humor ztratil výjimečnou osobnost.

Stanislav Kulda, foto J. Kovaříček

STANISLAV KULDA

Zpráva o jeho úmrtí nás, kdo jsme jej blíže znali, velice překvapila, i když naším členem byl poměrně krátce. Narodil se 23. března 1957 v Náchodě. Vyrůstal v Červeném Kostelci a odtud, po vyučení litografem v tamním polygrafickém závodě, odešel studovat na Střední odbornou školu výtvarnou na Hollarově náměstí v Praze (1975-79). Studijní léta využíval ke konzultacím u Oldřicha Hlavsy a na večerní figurativní kreslení u malíře Vratislava Plačky se záměrem studovat v ateliéru užité grafiky Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze. Dříve než byl povolán k nástupu základní vojenské služby, byl zaměstnán v tiskárně v Červeném Kostelci a v propagaci náchodské Rubeny. Vojenskou povinnost (1980-82) absolvoval v oddělení propagace Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze. V následujících letech se realizoval jako výtvarník v muzeu v České Skalici a učil na Lidové škole umění v Červeném Kostelci. V roce 1987 adaptoval bývalou hasičskou zbrojnicu v Dolních Rybníkách na ateliér, který se mu stal útočištěm a pracovním zázemím. V roce 1990 se rozhodl pro působení ve svobodném povolání. Významným mezníkem na jeho tvůrčí cestě se stalo setkání s grafikem Vladimírem Suchánkem, když mu v roce 1996 zapůjčil litografický lis. Přestává dočasně malovat a svou tvůrčí potenci věnuje objevování kouzla tisku umělecké litografie.

Peugeot 206, 2005, barevná litografie, papír, 43 x 54,5 cm, foto M. Polák

Získané zkušenosti, Suchánkovy rady a studium v pražské dílně Lípy a Kejkliře, umožnily tvořit obsahově a řemeslně zralá díla. Zpracované náměty odrážejí jeho prožitky z cest (Francie, Německo, Švýcarsko, Itálie, Řecko, Kréta, USA), ale i životní peripetie (rozchod s manželkou, úmrtí v rodině), nebo osobní vztah k přírodě, hudbě, či mobilní technice.

Stanislav Kulda se věnoval kresbě, malbě, volné a užité grafice, Upravoval řadu publikací, katalogů, vytvořil množství diplomů, pamětních listů, novoročenek a knižních značek.

W. A. Mozart, 2006, barevná litografie, papír, 64,7 x 48,5 cm, foto M. Polák

Autorsky se podílel na výtvarném řešení muzejních expozic, interiérů i reklamních štítů zejména na Náchodsku. V letech 1997 až 2004 provedl několik olejomalb spojených se sakrálními objekty v Náchodě, Dobřenicích u Hradce Králové a Sebranicích u Litomyšle. Od roku 2000 se uplatnil jako autor v oboru knižní ilustrace.

Svou tvorbu představoval veřejnosti od roku 1987 na samostatných výstavách v řadě míst i několikrát po celém náchodském okrese, Broumovem počínaje a Novým Městem nad Metují konče, ale také mimo něj v Liberci, Olomouci a v Praze. Od roku 1991 se pravidelně účastnil regionálních přehlídek umění – Náchodského výtvarného podzimu, od začátku jeho členství také výstav UVU.

Svími pracemi je zastoupen ve sbírkách institucí, především však v soukromých sbírkách doma i v zahraničí. Žil v Náchodě, Kostecká ulice 1127, zemřel náhle 16. února ve věku nedožitých 60 let.

Zdroj: GVUN, katalog k výstavě 2007

Ladislav Šich, foto archiv autora

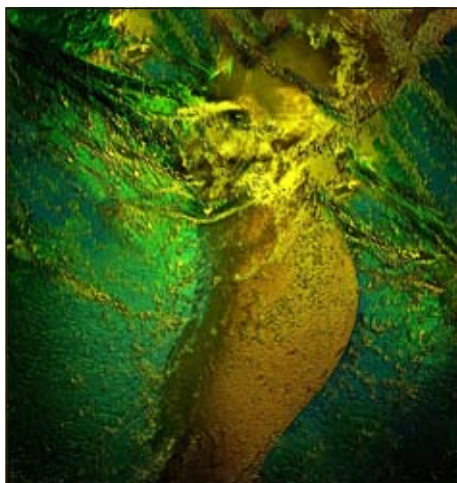
LADISLAV ŠICH

Narodil se 16. 7. 1963 v Ústí nad Orlicí. Vystudoval Školu uměleckých řemesel v Praze obor umělecký keramik a oboru se průběžně věnoval. Profesí, kterou se také intenzivně zabýval, byla umělecká fotografie. Fotografování jej provázelo od dětství, kdy v malé panelákové koupelně vyvolával snímky za pomoci starého zvětšovačku, pořízené fotoaparát Smena. K dokonalosti se dopracoval, když pracoval jako výtvarník a reprodukční grafik, kde měl k dispozici profesionálně vybavenou fotokomoru.

V roce 1993 se osamostatnil a vytváří osobitě pojatou dekorativní keramiku s typickými grafickými znaky a fotografuje. S nástupem digitální fotografie si pořídil první digitální fotoaparát a začal využívat nové možnosti, které tato technologie umožňuje. Téma, které jej programově zaujalo, bylo lidské tělo, pro něj ideální objekt, s kterým se dá, jak sám říká: "neomezeně pracovat a zároveň vytvářet vlastní estetické vize". Soustředil se především na portrét a akt, tyto náměty uplatnil v oblasti tvorby obrazů, a také v oblasti publicity půvabu a módy.

Loď z ostrova Murter, nedat., keramika, 60 x 50 cm

Svou tvorbu představoval veřejnosti v samostatných autorských výstavách doma a v zahraničí. Lze zmínit výstavu v italském Agrate Brianza (2008) a polské Olavě (2010) a od roku 2010, kdy se stal členem naší organizace, se pravidelně účastnil Východočeských výtvarných salonů.

Žil a pracoval v České Třebové, ve své tvorbě se neohlížel příliš po vzorech, jeho snahou bylo jít vlastní cestou a hledat vlastní nápady, to bylo jeho krédo a zábava. Zemřel náhle 12. června ve věku nedožitých 54 let.

33. ročník NVP

Každoroční akce Galerie výtvarného umění v Náchodě nese název „Náchodský výtvarný podzim“. V čem je výjimečná? Hned z několika důvodů. Především vybudovala si tradici významné kulturní akce regionu. Svědčí o tom návštěvnost vernisáží, která se pohybuje v rozmezí 400 až 500 lidí. Už to vás překvapí. V dnešní době úpadku zájmu o současné výtvarné umění je možné mluvit o zázraku. Ten ale musí být podložen kvalitou a přístupem k práci celého pracovního týmu galerie. Odbornost, profesionalita a osobní zájem. Ne pouze „úředničina“, která si nekomplikuje život mapováním talentů žijících v terénu. Příklad přístupu pro vedení galerie i zvučnějšího jména. Náchodská, kupříkladu pořádá výtvarnou soutěž „Naše galerie“ a absolutní vítěz je přizván k účasti na NVP. Znovu tu zdůrazňuji zájem o autory tvořící v oblasti působení galerie. Myslíte si, že by to mělo být samozřejmostí? Mýlíte se! Znám ředitele, kterým tohle vůbec nic neříká, a pohodlně si žijí ze zavedeného stereotypu. Kdoví? Možná jde o nekompetentnost v obsazení funkce. Těch případů je v české kultuře řada, počínajíc ministry.

Vrátím se k práci náchodské galerie. Je tu příkladná citlivost ke každému z exponátů, kterému je věnováno vhodné umístění v prostoru. Výsledkem je silný dojem z celkové expozice. A nelze opomenout grafické řešení plakátů a katalogů ve velmi dobré kvalitě. Uznání a vděk patří i anonymním dřičům, co se zapotí se samotnou instalací. Při nahlédnutí do katalogu zjistíte, že bylo pozváno 61 autorů, kteří vystavují práce z oboru malby, grafiky, plastiky, objektů a fotografie. Vyzvaní autoři pocházejí nejen z regionu Náchodsko, ale i Trutnovska, Rychnovska, Hradecka a Prahy. A tady už můžeme mluvit o tom, že výstava přesahuje význam regionální akce. Ze členů hradecké UVU byli na výstavě zastoupeni: Helena Bednářová, Zdeněk Farský st., Zdeněk Farský ml., Milan Krynek, Jiří Marbach, Rudolf Němeček, Miloš Petera a Pavel Rejtar.

Na vernisáži již poněkolkáté zajišťoval kulturní program studentský pěvecký sbor Jiráskova gymnázia. Tentokrát ve skladbách bluesového charakteru. A jsou dobří! Úvodního slova se ujal ředitel galerie Mgr. Jan Kapusta. Shrnuje práci galerie v uplynulém roce, zmínil se o nově zastoupených autorech a naznačil budoucí směřování. Vernisáže se zúčastnili čestní hosté – starosta města Jan Birke s místopředsedou vlády Pavlem

Vernisáž NVP s koncertem pěveckého sboru, foto archiv galerie

Bělobrádkem. Účast politiků na podobných akcích je u nás také vzácným úkazem.

Ne nadarmo se říká „jaký pán, takový krám“. Tomuto řediteli se podařilo dát dohromady kolektiv lidí, kteří odvádí nadmíru dobrou práci. Za dlouholeté vedení galerie byl v roce 2013 Mgr. Jan Kapusta vyznamenán „Kulturní cenou města Náchod“.

...Po vernisáži jsem se s hřejivým pocitem procházel městem. Doprovázelo mě vánoční osvětlení ulic, náměstí a zámku. A zastavil se v pizzerii na večeri a dvojku bílého. V duchu jsem si říkal, snad není ještě vše ztraceno, pokud budou existovat lidé, co dělají svou práci s láskou a zaujetím pro českou výtvarnou kulturu.

Miloš Petera

INFORMACE

Byl teprve 7. prosinec, ale naše setkání, ne jen podle pozvánky, připomnělo blížící se vánoční období. Stromček, větvičky na stolech, zákusky a vánočka byly toho dokladem. Po obvyklých procedurách s prezencí, úhradou příspěvků, program zahájil předseda Josef Bavor. Úvodem, pro zaneprázdnění omluvil oslavence Václava Macháňe a Petra Kmoška, mající toho dne narozeniny a nemocné Karla Janouška a Vladimíra Renčina. Uznale se vyjádřil k hojně účasti, bez 10 omluvených byla téměř 60 % a vzpomněl opožděně došlé zprávy, že naše řady opustil malíř a sochař Jiří Šimek. Po uctění památky následovaly příjemnější informace, jednak byli představeni noví členové fotograf Jiří Cvrkal, malíř Ivo Jansa, své členství obnovili Jiří Holan a Barbora Pejšková. S potěšením sdělil, že i nadále se daří udržet finanční podporu kraje, města a dalších sponzorů a tak uskutečňovat výstavní, propagační a publicistické záměry. Byl rád, že Rada podpořila výstavní program 2016 Galerie Na Hradě, převážně uspořádaný z řad našich jubilantů. Krátce zmínil plánovaný program – výstavu výtvarných umělců z polského Klodska, Výtvarné jaro v Kostelci nad Orlicí a tradiční Salón s osvědčenou deniérkou. Své úvodní slovo uzavřel poděkováním kolegům a kolegyním v Radě, zvláště Miloši Vojřívovi za nové webové stránky. Informoval o zno-

vuotevení GMU a vyslovil víru v zlepšení zájmu o regionální tvorbu. V diskusi Miloš Vojíš připomněl podmínky pro vydání katalogu s důrazem na včasné dodání podkladů a 25. výročí ustavení UVU ČR. Vysvětlil 25. výročí založení hradeckého Sdružení, jako důsledek zkušeností, které přiměly členskou základnu se osamostatnit, což bylo v roce 2001 odsouhlaseno. Jen díky aktivitě členů ve vedení, na úkor jejich práce a v rámci dostupných možností vidíme, že spolek stále žije. Zaznělo také poděkování za podporu umělců sportovnímu odvětví při ocenění za umístění a také za podporu charitativním akcím. Obohacením setkání byla možnost zhlédnout v prvním poschodí budovy výstavu Jaroslava Chebena, bývalého našeho člena. Pohoštění spojené se vzájemnými rozpravami, kolegové využívají k výměně nejpodstatnějších informací, případně k předání Pour feliciter. Potom jsme se postupně s dobrými pocity rozcházel.

Předsálí přivítalo účastníky březnové členské schůze výstavou Dřevohrátky, prezentovanou řezbářskými pracemi výtvarníků z východních Čech. Schůze to byla po dvou letech opět volební. Výzva k hojně účasti, kterou z tohoto důvodu Rada uplatnila, byla členskou základnou akceptována. Přítomností 63 % členů bylo jednání usnášeníschopné a účastníci plně obsazené místnosti Městské knihovny se zahájení se zpožděním, zapříčiněným opožděnou dodávkou volebních lístků, dočkali. V úvodu se předseda pochvalně vyjádřil k více jak očekávané přítomnosti kolegů a k provozovateli, který již po několikáté nám poskytuje místnost se zájemem. Vzpomněl náhlého úmrtí Stanislava Kuldy, aby vzápětí s radostí mohl pronést blahopřání našim čestným členům Jiřímu Soukupovi k devadesátinám a Stanislavu Zídkovi dokonce k pětadevadesátým narozeninám.

V hodnocení dvouletého období zopakoval některá sdělení z předvánočního setkání, která rozšířil o demografický vývoj a konkretizoval jej čísly – ve zmiňovaném období bylo přijato 8 nových členů, ve 2 případech bylo obnoveno členství a 3 zemřeli. Ke dni konání členské schůze je stav 82 členů. Pohovořil o pozitivním postoji naší Rady k rozvoji vlastních aktivit, zejména v oblasti výstav, ale také vnějších vztahů s úřady a sponzory. Daří se vytvářet respektu hodný obraz o naší organizaci, úspěších našich členů v zahraničí a jejich oceňování. Ocenil spolupráci v kolektivu Rady a vyslovil poděkování Miloši Vojíšovi za chod kontaktního místa a kompletního zajištění vydání letošního katalogu, Blance Šimrádové za administrativu a účetní agendu, Jiřímu Soukupovi za novinářskou publicitu a také Jiřímu Marbachovi za vydávání našeho časopisu Paleta. Hodnocení doplnila informace o hospodaření. Příjmové položky tvoří členské příspěvky, výstavní poplatky a příspěvky sponzorů – výdaje tvoří úhrady nákladů na činnost a správu, zůstatek v pluso-

vém čísle je nezbytným základem pro překlenutí období nových příjmů. Zpráva také ukázala nezbytnost získávání příspívatelů, neboť vlastní zdroje k zajištění stávající činnosti jsou nedostačující. Hodnocení revizní komise obsahovalo zprávu o dodržování stanov a dohodnutých pravidlech o hospodaření. Kontrolní činnosti nebyly shledány nedostatky. Stanovený program uzavřela mandátová komise. Seznámila přítomné s výsledky hlasování, když konstatovala, že nejvíce hlasů obdrželi doporučení kandidáti a u ostatních navrhovaných zmínila počty hlasů. Občerstvení provázené vzájemnými diskusemi bylo možné využít k návštěvě výstavy Usmívání, kresba a malba Pavla Matušky, umístěné v prvním poschodí budovy, na niž nás autor v rámci diskuse pozval.

Publicita o našem společenství pro širší veřejnost v letošním roce nebyla valná a nebyť Chadimovy Fotorevue č. 340 (5. 4.) a regionální Mladé fronty, místního tisku Radnice, nebyla by veřejná publicita žádná. Částečně lepší zkušenost byla zaznamenána u našich členů. MfD (1. 2.) Matuškovy usmívání hostí knihovna, MfD (30. 3.) Královéhradecká „nobelovka“ patří Vladimíru Renčínovi, MfD (31. 3.) Výroční ceny HK za rok 2016, Hradečák (3. 4.) Město HK už zná držitele svých výročních cen. V nedělní rubrice rozhlasu Pardubice (24. 9.) Zálety Aleny Zárybnické byl představen kreslíř humorista Lubomír Lichý a zveřejněny jeho náhody, které mu ovlivnily život. V dětství počmáraná sádra na zlomené noze, šachy s Vladimírem Renčínem, první kreslený vtip uveřejněný v satirickém časopisu Dikobraz, trefa golfovým míčkem a také výzva k ilustraci. Rozhlas Hradec Králové (3. 10.) navštívil novoměstskou Městskou galerii Zázvorka, kdy představil a pozval na výstavu obrazů, grafiky a kreseb Václava Macháně, a plastik Zdeňka Farského. Ještě pak (17. 10.) v Náchodském ateliéru si redaktorka Renata Pacáková povídala o práci a tvorbě s řezbářem – sochařem Zdeňkem Farským.

Svá životní výročí si připomněli **Petr Balíček** 19. 1. 1942, **Rudolf Mareček** 31. 7. 1942 a **Miloš Petera** 1. 11. 1937. Jmenovaní jsou aktivní součástí našeho spolku, svojí tvorbou obesílají výzvy předkládané vedením a účastní se spolkového života. Rada si jejich přístupu váží a přeje jim ve zdraví prožít další úspěšné roky v osobním a tvůrčím životě.

Demografie k 25. 11. 2017

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.	
ženy	1	7	8	4	20	
muži	4	6	14	38	62	
cel.	5	13	22	42	82	
Zastoupení našich členů z okresů.						
okres	HK	Jl	NA	RK	TU	ost.
ženy	10	-	1	1	2	6
muži	23	2	6	4	7	20
cel.	33	2	7	5	9	26

Film *NYC IMPRESSIONS* Martina Zemana získal hned dvě ocenění. V Indické Kalkatě cenu za nejlepší cestovatel-ské video a na festivalu Woodengate v Rumunsku cenu za nejlepší střih.

V únorových Parlamentních listech byl zveřejněn rozhovor Ashota Arakelyana, ve kterém zodpovídal otázky aktuálně zahraničně politického významu. Zasvěceně se vyjádřil k migračním zkušenostem z Evropy a událostem v Turecku, včetně následného vývoje vztahů k USA a Rusku.

Jarní pozdrav z Bois – Colombes (předměstí Paříže) nám poslala Lucie Rýdlová spolu s fotografiemi své obrazové kolekce, vystavené v Galerii Charlemagne ve společnosti 12 výtvarných umělců.

Pavel Matuška opět sbíral ceny ve světě. Třetí místo získal na mezinárodní soutěži kresleného humoru v Maďarsku na téma transport, kde zaujalo dílo *Hustý provoz nad jižním Pacifikem (Vzpomínka na Tichomoří)*. Na první mezinárodní soutěži výtvarného humoru v Nish Khat v Iránu dostal Čestné uznání. Porota vybírala z 1200 obrázků od 255 autorů ze 48 zemí. Oceněn byl obrázek *Řeči do (příznivého) větru*. Na mezinárodní soutěži výtvarného humoru v Kragujevacu v Srbsku je po dlouhá léta trvání soutěže stále stejné téma – Proti válce. Vedle hlavních cen zde uděluje porota ještě ceny, které věnují starostové asi šesti družebních měst Kragujevacu. Pavel Matuška dostal cenu starosty družební Bydgoszcz (Polsko) za obrázek *Tenkrát na Západě*. Úspěšný „sběr“ završil 1. cenou v soutěži kresleného humoru v Rusku, obrázkem *A změněn svět (Vladimír Ilijič míří na Zimní palác)*, když byl vybrán z 400 prací od 67 autorů z 31 zemí.

Klasik českého humoru, kreslíř a ilustrátor Vladimír Renčín se koncem března při předávání Výročních cen města Hradec Králové stal laureátem Ceny Dr. Františka Ulricha za celoživotní dílo. Cenu převzala za tehdy ještě nemocné-ho dcera Zuzana.

Pátého ročníku výtvarného projektu Den otevřených ateliérů se v sobotu 17. června z našich kolegů účastnili Zdeněk Farský ml., Vladimír Plocek a Lucie Staňková.

V den zakončení výstavy Život se sportem a uměním – 30. června v Galerii Na Mostě, oslavil náš čestný člen Jiří Soukup devadesátku. Jeho někdejší profese ho přivedla k jezdeckému a dostihovému sportu. Ve výtvarném umění byl propagátorem ex libris a kresleného humoru, kde nechyběl námět koně a sportu, které uplatnil v řadě příležitostních výstav a v časopise Jezdeckví. Sám aktivně sportuje a dosahuje výborných výsledků. Letos to byly zlaté medaile z Mezinárodního běžeckého desetiboje

v Holandsku, dvě na Mistrovství Evropy v atletice veteránů konaném v dánském Aarbusu, a další na Mistrovství ČR veteránů v chůzi v Třebíči. Ve svém rodišti se mu dostalo pocty největší, stal se Čestným občanem města.

Městská galerie Vysoké Mýto uspořádala ve dnech 29. 10. – 26. 11. ve Výstavní síni na náměstí 8. Salon výtvarníků Vysokomytska. Z našich řad se jej účastní Jaromír Krosch, Blanka Machánová, Zdeněk Rosák a Jana Stiborik.

Ateliér Labyrint, Hradec králové, Na Dřevěnce 294, uspořádal v období Adventu 19. 11. – 6. 1. 2018 skupinovou výstavu s názvem Křídla. Svým zastoupením záměr podpořili Jiří Bareš, Jiří Marbach, Lucie Staňková a Jiří Šindler.

ZE SCHŮZÍ RADY

Pro výroční členskou schůzi, konanou 16. března v Knihovně města Hradce Králové, byla připravena a přednesena předsedou Josefem Bavořem souhrnná zpráva o činnosti spolku ve dvouletém období 2015 – 2017. Obsahovala poděkování kolegyním a kolegům v Radě za jejich dosavadní práci a připomněla významné společné akce spolku – výstavu v Klodsku v roce 2016, Výtvarné jaro v Novém zámku Kinských v Kostelci nad Orlicí a každoroční Východočeský výtvarný salon UVU v Galerii Na Hradě. Letošní členská schůze byla volební, byl připraven ve smyslu stanov program, potřebné tiskoviny a zajištěn průběh voleb do nové Rady. V tajném hlasování bylo zvoleno 14 členů Rady UVU až na jednu změnu získali, důvěru dosavadní členové. Na první povolební schůzi 6. dubna členové, nově zvolené Rady zvolili předsedu a místopředsedu a byly projednány kompetence k zajištění úkonů na potřebných úsecích. Předsedou rady se stal **Josef Bavor**, místopředsedy **Miloš Vojíš**, **Jiří Dudycha** a **Zdeněk Farský**. Rozdělení kompetencí: **Miloš Vojíš** zajišťuje provoz kontaktního místa včetně kanceláře, finanční záležitosti, kontakt se sponzory, bankami a dodavateli, administrativu, aktualizaci webových stránek, přípravu tiskovin a jejich realizaci, kompletní přípravu a realizaci katalogů a společně s **Jiřím Cvrkalem** a **Ivanou Lukavskou** fotodokumentaci výstav a akcí. Blanka Šimrádová vykonává administrativní úkony včetně korespondence, zpracování žádostí o granty, účetnictví organizace, kontakt s magistrátem a zpracovává a odvádí daňová příznání organizace. Vedení organizace, kontakty s médii s veřejnými institucemi, partnerskými profesními organizacemi a koordinaci jednotlivých aktivit má na starosti **Josef Bavor**, navíc připravuje výstavní program a realizaci autorských výstav v Galerii Na Hradě, spolupracují **Jiří Dudycha** a **Miloš Vojíš**. Organizační záležitosti spojené se schůzemi a zejména s výstavami, jejich

dopravou a konečnou instalaci zajišťují **Eva Dlabáčková**, **Jaroslav Doležal**, **Zdeněk Farský**, **Rudolf Mareček**, **Rudolf Němeček** a **Lucie Staňková**. Propagaci a reklamu obstarávají **Pavel Matuška** a **Miloš Vojíš**. O kontakty se sponzorskými firmami se dále starají **Darja Čejková**, **Pavel Matuška** a **Zdeněk Farský**. Příprava a organizování dernisází **Zdeněk Farský**. Zajištění pohostění při členských setkáních a vernisážích vede **Eva Dlabáčková**. Revizními úkony je pověřena **Milada Harvilková**, **Jaroslav Doležal** a **Ivana Lukavská**. V následujícím období na pravidelných měsíčních schůzích Rada řešila aktuální potřeby: koordinaci činnosti spolku, přípravy výstav a společných setkání, komunikaci se členy, s veřejností, s Magistrátem města, se sponzory, žádosti nových uchazečů o členství v UVU.

V letošním roce oslavili všichni tři naši čestní členové vzácná životní jubilea, devadesátiny Jiří Soukup a Jaromír Bače, 95. narozeniny Stanislav Zídek. K těmto příležitostem jim byly předány blahopřejné listy UVU. Na návrh Rady UVU byla 29. března udělena výroční cena města Hradec Králové „Cena Františka Ulricha“ našemu významnému kolegovi Vladimíru Renčínovi. Klasik českého kresleného humoru naše řady bohužel 4. října navždy opustil. Zástupci rady se 12. října zúčastnili neveřejného rozloučení v Městské hudební síni.

Příznivou finanční situaci spolku podpořily i letos dotace **Královéhradeckého kraje**, **Města Hradec Králové**, **Chládek & Tintěra Pardubice**, **Marius Pedersen, Elektrárny Opatovice**, **Střední škola propagační tvorby a polygrafie z Velkého Poříčí**, **Šich – Bavor advokátní kancelář**, **JK CREDIT účetnictví – daně**, **MUDr. Jiří Kokeš**, **moderní tiskárna Dukase a Vinselekt Michalovský**. Díky jim se mimo jiné podařilo vydat letošní katalog.

Novým členem našeho spolku se po prezentaci svého díla na schůzi rady stal tímto rokem řezbář a malíř Jiří Bareš z Divadla Drak. Osvědčeným prostředkem k vzájemné komunikaci mezi členy, k informování o autorských výstavách a všeobecnému přehledu ve výtvarném dění zůstává využívání naší webové stránky www.uvuhk.cz Upozorňujeme na změnu adresy kontaktního místa uvuhk@uvuhk.cz, stávající zůstává jen pro osobní korespondenci.

Josef Bavor

VÝSTAVY

HOSTINNÉ

Františkánský klášter, 6. 5. – 30. 9.

Miloslav Říha

Skleněná tavená plastika, návrhy a realizace interiérů

HRADEC KRÁLOVÉ

LFUK, 2. 1. – 28. 2.

Jiří Vavřina – Obrazy, Z divů Starého světa

Galerie Artičok, 6. 1. – 8. 3.

Lucie Staňková – Obrazy

Galerie Centrum vzdělávání, 1. 2. – 30. 3.

Pavel Matuška – Usmívání, kresba, malba

LFUK, 8. – 31. 3.

Stanislav Zítka – Ve světle Lampy, Grafiky ze sbírky

Galerie Artičok, 10. 3. – 10. 5.

Josef Bavor – Obrazy, Vesmír v nás

Knihovna města, 3. 5. – 28. 6.

Jan Černoš – Společný sen

Knihovna města, 6. 6. – 29. 7.

Josef Bavor – Obrazy, Soukromý vesmír

Ateliér Labyrint, 1. 10. – 12. 11.

Jiří Cvrkal – Dvě cesty, fotografie a grafika

Lékařská fakulta, 5. – 25. 10.

Rudolf Mareček – Sbírká Ex libris a tvorba grafiky

Galerie Barbara, 9. – 30. 11.

Václav Macháň – Obrazy

Jiří Dudycha – Reliéfy, keramika

Infocentrum, 4. – 31. 12.

Miloš Vojíš – Fotografie, Půvabné impulsy

LEDNICE NA MORAVĚ

Pasáž hotelu Mario, 13. 5. – 30. 11.

Darja Čejková – Keramika, Záchvěvy

LITVÍNOV

Schola humanitas, 10. 5. – 23. 6.

Miroslav Mužik, Jan Dinga – Obrazy

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Foyer Kina 70, 1. 3. – 30. 4.

Rudolf Němeček – Fotografie, Mizející řemesla

Městská galerie Zázvorka, 14. 9. – 18. 11.

Václav Macháň – Obrazy, kresby

Zdeněk Farský – Plastiky

Městská galerie Zázvorka, 23. 11. – 12. 1.

Zdeněk Farský – Betlémy

NOVÝ JIMRAMOV

Galerie Tři, 21. 5. – 22. 6.

Petr Špaček – Obrazy, grafika

PARDUBICE

VC divadlo, 4. 3. – 10. 5.

Lucie Staňková – Obrazy

Klub 29, 1. – 30. 6.

Jiří Kříkřliva – Obrazy, Noc a den

POLÍČKA

Galerie Vysočina, 8. – 21. 7.

Petr Špaček – Obrazy z Vysočiny

POTŠTEJN

Galerie P, 24. 6. – 3. 9.

Václav Macháň, Vladimír Plocek,

Blanka Machánová, Vladimíra Bednářová,

Sylvie Majerová, Blanka Marešová, Josef Filip – Obrazy, grafika, um. šperk, fotografie, keramika, sochy

PRAHA

1, Atrium Parlamentu ČR, 18. – 30. 4.

Tamara Bohuňková – Reflexe, sklo/obrazy

1, Divadlo Viola, 2. – 28. 5.

Lucie Staňková – Obrazy

2, Viniční altán, 7. 9. – 29. 9.

Mladý Michail Ščigol – Obrazy

1, MZČR, 3. 10. – 5. 11.

Leona Kuřková – Živá příroda

v obrazech vědecké ilustrace

1, AD galerie, 10. 10. – 10. 11.

Olbram Zoubek – reliéfní tisky

Jiří Dudycha – plastiky, reliéfy

SLANÉ

Galerie Antik, 14. 2. – 14. 4.

Václav Zeman – Obrazy

TRUTNOV

Muzeum Podkrkonoší, 31. 3. – 7. 5.

Miloslav Lhotský – Výběr z tvorby

Galerie domu tisku, 4. 10. – 4. 1. 2018

Olda Šlegr – Fotografie, ateliérové hrátky

TŘEBÍČ

Bazilika sv. Prokopa, 24. 9. – 19. 11.

Josef Bavor – Obrazy, Nejen stopy života...

VELKÉ POŘÍČÍ

Galerie 102, 10. 5. – 23. 6.

Jiří Marbach – Struktury, obrazy a sklo

paleta č. 8 6. 12. 2017

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

z.s. Hradec Králové

Baarova 1381, 500 02 Hradec Králové

tel: 495 523 137, e-mail: uvuhk@uvuhk.cz

www.uvuhk.cz

vydává Rada UNIE

uzávěrka vydání: 25. 11. 2017

Redakčně a graficky připravil: Jiří Marbach,

tel: 776 302 137, e-mail: marbach.nmnm@gmail.com

Jazyková úprava: Zdeněk Rosák

Lito a tisk: LOSENICKÝ - polygrafický závod, s. r. o.

Náklad 200 ks, Neoprodejné.

paleta č. 8 11

ZNOVUZROZENÍ PRIMAVERA

byl název události konané k oslavě života, v neděli dopoledne 6. srpna, s borůvkovým brunchem, s pestrým programem, především dnem otevřených dveří galerie a ateliéru Rýdlových v Hajnici. Záměrem setkání s hosty bylo pro organizátorku, kolegyni Lucii Rýdlovou, která si na prázdniny „odskočila“ z Francie do rodných Čech, názorně představit veřejnosti *grafické studio Rýdlo ART design*.

Značka grafického studia, foto M. Vojříř

Tvorba Lucie a Petra Rýdlových

Dá se říci, že jde o rodinnou firmu, kdy následníci, sourozenci Lucie a Petr junior se profesně výtvarnou činností zabývají a hodlají navázat na rozsáhlou tvorbu otce, akademického malíře Petra Rýdla (Paleta č. 6, str. 3). Studio hodlá nabízet tvorbu a prodej originálů, grafický design přizpůsobený představám zákazníka, foto obrazy, textil, portréty námětově vycházející z rodinné tradice, ale také publikační činnost. Významnou součástí byla video prezentace, která připomněla život zesnulého umělce, jeho tvorbu a areál, který osm let budoval. Obdivuhodné uznání patřilo jeho zásluze, že od základu zrenovoval patrovou roubenku z roku 1800, a tím zachránil unikátní stavbu lidové architektury Podkrkonoší, které hrozila zkáza a také založení ateliéru jako galerie, dnes spravované rodinou a běžně veřejnosti nepřístupné.

Galerie a ateliér, foto L. Rýdlová a další foto jmény neuvedená

Vlastní průběh se vydařil, jistě k tomu přispěl krásný letní sluneční den a možnost ochutnat bohatou borůvkovou tabuli na pískovcovém stole. Více jak třicet návštěvníků bylo spokojeno se zajímavým kulturním počinem, kde nemálo bylo poučného z doby nedávno minulé a názorného ze současnosti. Stala se tím nová plastika, dílo Petra Rýdla juniora a Lucie Rýdlové zabudované do plenéru tamního areálu a abstraktní malba mezi břízami od Lucie Rýdlové en live v přírodě.

Malba zpěv (em) bříz, foto Dan Vlček

Zrenovovaná roubenka

Strážce, 2017, kolor. beton 155 x 120 x 90 cm

Děti potěšily malovánky a překvapující území s čarodějnicemi a velkou pavučinou s vlkem, utkanou francouzskými návštěvníky. Z nezávazné debaty o životě a umění se dal vyčíst pocit všeobecného úpadku umění, škoda zapříčiněná zrušením povinnosti obohatit nově vznikající celky v architektuře výtvarným dílem a mimo centra nebo jen určitá místa i zánik místní kultury. Diskuse však neskončila, zřejmě bude pokračovat s navázanými novými kontakty dále.

Organizátory jistě čeká s odstupem času hodnocení. Kouzelné místo je předurčeno k následování obdobných událostí a bylo by chybou v nich nepokračovat. Bude jistě nutné promyslet ne jen technické zázemí (parkování, WC) v případě většího počtu návštěvníků, ale vlastní obsahovou náplň. Nabízí se konání workshopu, sezónní výstavy trojrozměrných exponátů, komponovaných pořadů s výtvarně hudební tematikou a podobně, ale také případně dalších forem propagace s jasně vymezeným časovým rozvrhem, ne jen pro místní. Závěrem lze za počín naplněný bohatými uměleckými prožitky jen poděkovat.